

—1758

τι ο Φιλήμων, καὶ ἔφυγεν ὁ Μάξιμος εἰς τὸ δρός τοῦ Λιθάνου, τὸ ἀσυλον τῶν παπιστῶν, καὶ προσετέθη καὶ ἡ μητρόπολις τοῦ Χαλεπίου τῷ Οἰκουμενικῷ θρόνῳ· οὗσαν γάρ ὑπὸ τῷ θρόνῳ τῆς Ἀντιοχείας οἱ παπισταὶ κατεδίωκον αὐτὴν, καὶ τέλος ἵνα οἰκειοποιηθῶσιν αὐτὴν καὶ ἀρπάσωσι παρὰ τοῦ Σιλεύστρου Ἀντιοχείας ὑπερχέθησαν εἰς τὸ μιρὶ ἀνὰ ἔτος γρόσια 300 καὶ ἀποκατέστησαν αὐτὴν αὐτοκέφαλον· ταῦν οὖν ἡλευθερώθη μὲν τῆς παπιστικῆς τυραννίδος, ἀλλ’ ἡ ἐτήσιος πληρωμὴ τοῦ μιρίου οὐκ ἀπεσβέθη. Μὲ τὸ ἄρχοντος τοῦ πατριάρχου Σεραφεῖμ ἐγένετο καὶ ἡ προστήλωσις τῆς μητροπόλεως Χαλεπίου εἰς τὸν θρόνον τὸν Οἰκουμενικὸν, καὶ ἡ ἀρχιερατεία τοῦ Φιλήμονος, ὅστις ἦν πρωτοσύγκελλος τοῦ Δέρκων Σαμουὴλ καὶ εἰδήμων τῆς τε τουρκικῆς γλώσσης καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

Ἐτει σωτηρίω 1758.

Ἡλθεν οὖν ὁ Ἀλῆς εἰς τὴν Πόρταν, καὶ λαβὼν 100 πουγγεῖα παρὰ τῶν Ἀρμενίων ἐμπόρων τοῦ Ἐπιτρόπου, Πετρόζη καὶ Καζέρη, πεῖθει τὸν Ράγηπην νὰ δώσῃ μέρος· τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν τῇ Γεθσημανῇ (ὅπερ προεδέδοτο ἡμῖν, ὡς εἴρηται,) τοῖς Ἀρμενίοις, καὶ ἐπικυροῖ τὸν δόσιν αὐτὴν καὶ μὲ χάττι-σερίφι· ὥστε μὲ τὸ νὰ ἔλειπεν ὁ Ἀλῆς ἀπὸ τὴν Πόρταν ἀνελάδομεν ἡμεῖς τὰ προσκυνήματα· ἀλλως διὰ τὴν φιλαργυρίαν του ἥθελε τὰ ἐπικυρώσει εἰς τοὺς παπιστᾶς μετὰ τὴν ἰδικήν μας ἀγωγήν.

Ο βασιλεὺς ἀπαντᾷ ἔξω τῆς Πόλεως τὸν καλχάρασην τῆς Βλαχίας. Παίρνει τὰ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Κωνσταντίνου τὸν Μαυροκορδάτον γράμματα τῶν καπικεχαγιάδων του· μεταφράσας εὔρεν ὅτι τὸν ἔγραφον εἰδῆσεις περὶ τε τοῦ Ταταρχάνη καὶ ἀλλων. Ὁργισθεὶς προστάττει τὸν Ἐπίτροπον ἔξωσαι τῆς ἡγεμονείας τὸν Κωνσταντίνον. Ἀπὸ παρακίνησιν τοῦ Ἀλῆ δίδοται τῆς ἡγεμονείας τῆς Βλαχίας τῷ ῥηθέντι ἡγεμόνι τῆς Μολδαβίας Σκαρλάτῳ, καὶ ἡ τῆς Μολδαβίας δίδοται τῷ Δραγομάνῳ τῆς Πόρτας Ἰωάννῃ τῷ Καλλιψάχῃ, καὶ τοῦτο πάλιν μὲ παρακίνησιν τοῦ αὐτοῦ Ἀλῆ, διὰ νὰ κάμῃ Δραγομάνον τὸν Γρηγόριον Γκίκαν, οὐδὲν τοῦ προφρενευθέντος Δραγομάνου Ἀλεξάνδρου Γκίκα, καὶ διὰ τὴν νέαν αὐτὴν δραγομανίαν ἐπιληρώθησαν τῷ Ἀλῆ παρὰ τοῦ Σκαρλάτου 80 πουγγεῖα, προϋποσχεθέντα τῷ Ἀλῆ παρὰ τῶν καπικεχαγιάδων του διὰ τὴν τελείωσιν τῆς δραγομανίας. Ταῦτα πάντα ἐνήργει ὁ Ἀλῆς παρὰ τῶν ῥηθέντων δύο Ἀρμενίων Πετρόζη καὶ Καζέρη παρακινούμενος.

Γεννᾶται τῷ βασιλεῖ θυγάτηρ Φενδρουαρίφ. Εἰς τὸν δοναγμᾶν ἐπεσκευάσθησαν ἐκκλησίαι τινὲς τῆς Πόλεως καὶ τινὲς τοῦ Καταστένου. Ο βοεβόδας τοῦ Γαλατᾶ διὰ τὴν ἐποικοδομὴν τῶν ἐν τῷ Καταστένῳ ἐκκλησιῶν ἐπῆρε πουγγεῖα 20 διὰ τοῦ Χαλκηδόνος Ἰωαννικίου.

Φθάσας εἰς τὴν Πόλιν ὁ αὐθέντης Κωνσταντίνος ὁ Μαυροκορδάτος εἰρητῇ παραδίδοται εἰς τοὺς Ἐπτὰ Κουλάδες. Ἡ μεγάλη καὶ πολλὴ περιέργεια τοῦ σουλτάνου Μουσταφᾶ, ὃπου ἥθελε νὰ ἴξεύρῃ καὶ νὰ διυλίζῃ τὰ

